

I denne Forbindelse vil jeg gerne udtale min Glæde over, at der gives Landsretterne Adgang til at tilkalde sø- og handelskyndige i Sø- og Handelssager. Jeg føler mig overbevist om, at det er en Bestemmelse, der vil virke heldigt og vil bidrage til, at der træffes Afgørelser, der mindre bliver udsat for Kritik, end hvor der ikke har været Medvirkning af Folk, der har speciel Indsigt paa de Omraader, som det her maatte dreje sig om. Der er jo i øvrigt med Hensyn til Behandlingen af Sager, der ikke kan siges at være af juridisk Art, men som vedrører det praktiske Liv, Adgang for Underretterne til at benytte Syns- og Skønsmand, og det forekommer mig heldigt, at man i størst mulig Udstrækning gør Brug af Bestemmelserne herom.

Med Hensyn til Bestemmelserne i §§ 103—108 angaaende Sagernes Fordeling ønsker jeg at udtale, at jeg mener, at det kommende Udvalg med Velvillie skal se paa det, der her er foreslaaet; det vil vistnok være en heldig Ordning. Jeg erindrer meget vel, at der, da Sagen for to Aar siden var til Behandling her i Folketinget, var nogen Uenighed paa dette Omraade. Jeg haaber imidlertid, at det, saaledes som det nu stiller sig, skal lykkes at opnaa Enighed om den foreslaaede Ordning; den vil sikkert være praktisk og heldig.

Endvidere maa jeg udtale min Tilfredshed med den foreslaaede Simplificering af Bestemmelserne angaaende Adgang til Erstatning for uforskyldt Varetægtsarrest. De Regler, der herefter skulde blive gældende i kommende Tid, er bedre end dem, man hidtil har haft, og en god Ordning af dette Forhold tillægger jeg meget stor Betydning, ikke mindst fordi det mange Steder i Landet i den almindelige Opfattelse stiller sig saaledes, at en, der har været belagt uforskyldt med Varetægtsarrest, egentlig først kan siges at have opnaaet den fulde Oprensning for den Tort, der saaledes er overgaaet ham, naar der ydes ham Erstatning. Maa-ske vilde jeg anse det for heldigere, om der kunde blive en større Adgang end foreslaaet til at anvende Nævningeinstitutionen. Nu vil Nævninger i disse Sager kun kunne anvendes i saadanne Tilfælde, der forud har været behandlet for Nævningedomstol. Det forekommer mig, at her havde det været ønskeligt, om man var kommet noget videre. Det er jo i sin Tid stillet Befolkningen i Udsigt, saa vidt jeg kan mindes, at man skulde skride til en Udvidelse af Benyttelsen af Nævningeinstitutionen paa dette Omraade.

Jeg skal lige i Forbigaaende udtale min Tilslutning til Bestemmelsen i § 17 om at

stille Dommerne lige med Landets øvrige Tjenestemænd i Henseende til at skulle, naar Anledning dertil gives, ved Dom fralægge sig ærerørige Beskyldninger med Hensyn til Misbrug af deres Embede. Der er mange her i Landet, der har ment, at det var en Selvfølge, at Dommere uden videre faldt ind under Bestemmelserne i Tjenestemandslovens § 20, men forefaldne Tilfælde viser jo, at der har gjort sig andre Opfattelser gældende, og nu foreslaas det da, at man lovfæster en Bestemmelse herom, saaledes at der ikke fremtidig vil kunne opstaa Tvivl.

I Lovforslagets §§ 19—22 er indsat Bestemmelser, der vil simplificere Fremgangsmaaden ved Nævningedomstolens Tilvejebringelse, Udtagelse af Nævninger o. s. v. Jeg ønsker at udtale min Tilfredshed hermed, men jeg ønsker yderligere — idet der vel sagtens ved denne Lejlighed som ved tidligere lignende Lejligheder vil fremkomme Kritik af Nævningeinstitutionen som Helhed — at udtale min Tilslutning til de Ord, den højtærede Justitsminister fremsatte om den Sag i den Tale, han holdt ved Forelæggelsen af Forslaget: at Tiden og Udviklingen maa rette det, der endnu maatte være af skævt med Hensyn til denne Institution. Jeg vil gerne gaa ind paa den Betragtning, at Nævningeinstitutionen maa være Genstand for Kritik som enhver anden offentlig Institution; vi maa have Lov til at kritisere den, og det ønsker jeg for mit Vedkommende ogsaa at have Adgang til. Men jeg vil ikke deltage i Kritik af Nævningeinstitutionen ud fra den Betragtning, at det er en Institution, der er etableret her i Landet paa Prøve. Jeg ser saaledes paa det, at een Gang indført vil det aldrig mere lykkes at afskaffe Nævningeinstitutionen. Den Adgang, der her er givet den almindelige Befolkning til at være med til at træffe Afgørelser ved Retten, maa vedblive at bestaa, og fremkommer der noget skævt indenfor Nævningeinstitutionens Virksomhed, maa det Tid efter anden rette sig som Følge af den offentlige Kritik.

Jeg ønsker yderligere at tilføje, at jeg ikke kan gaa ind paa den Betragtning, der ved tidligere Lejligheder har fundet Udtryk, at Nævningerne i mange Tilfælde nærmest skulde være Automater, der skulde afsige en Kendelse, som paa Forhaand maatte anses for givet. Jeg kan heller ikke gaa ind paa den Betragtning, og med al Respekt for vor store afdøde Jurist Goos kan jeg heller ikke underskrive de Bemærkninger, der tillægges ham, idet